

VERKLARING

Het is mij, Franz J. [REDACTED], geboren 4 november 1941 te [REDACTED], bekend dat er een procedure tussen mijn echtgenote, mevrouw A.C. de G. [REDACTED], en de heer Zwaneveld loopt. Hierover verklaar ik het navolgende.

Ik ken de heer Zwaneveld al een aantal jaren. Aanvankelijk hadden wij goede, zakelijke en vriendschappelijke betrekkingen. We hadden gemeenschappelijke belangstelling voor onder meer antiek en oude auto's. Ik verzamel al jarenlang zelf antiek en oude auto's. Mijn hele huis staat altijd vol met antiek. Dat was ook zo in de periode dat wij in Ten Boer woonden. Mijn vrouw heeft wel belangstelling voor de spullen, maar koopt zelf nooit iets.

Begin 1995 heb ik een hele serie antiek van Zwaneveld gekocht. Het was de bedoeling dat de woning in Ten Boer, en dat is een zeer grote woning, zou worden verbouwd tot een museum. Zwaneveld zou de verbouwing voor zijn rekening nemen. Om de verbouwing mogelijk te maken, zijn wij op 5 februari 1995 verhuisd van Ten Boer naar onze woning in Emmen. Zwaneveld heeft in die periode niets aan de verbouwing gedaan. Dit in tegenstelling tot hetgeen was afgesproken. Kennelijk wilde Zwaneveld dat de afspraken niet zouden doorgaan. Dat leid ik ook af uit het feit dat Zwaneveld later plannen aan mij voorlegde om van het pand een bordeel te maken. Uiteraard heb ik dat afgewezon. Toen bleek dat Zwaneveld niet van plan was om te gaan verbouwen, zijn wij teruggekeerd uit Emmen naar Ten Boer. De terugverhuizing heeft plaatsgevonden op 17 maart 1995. Overigens heeft dat niets te maken met de brand die later in de woning in Emmen heeft gewoed. Deze brand woedde op 18 mei 1995, dus ruim twee maanden nadat wij al weer terugverhuisd waren.

Zoals ik reeds eerder verklaarde, heb ik indertijd de goederen van Zwaneveld gekocht. Toen Zwaneveld zijn plannen inzake de verbouwing en het museum niet doorzette, hebben wij afgezien van verdere koop. De overeenkomst is derhalve nooit doorgegaan.

Daarnaast speelt uiteraard een rol dat er een diefstal heeft plaatsgevonden in het pand aan de Voomarktstraat, waarbij alle daar opgeslagen goederen zijn verdwenen. Ik heb dat met eigen ogen kunnen waarnemen. Op 5 april 1995 hebben de heer en mevrouw Zwaneveld, mijn echtgenote en ik het pand bezocht. Toen bleek ons vieren dat alle spullen wegwaren. Dus deel van wat ik gekocht had, kon ik sowieso niet meer krijgen. Deze goederen zijn nooit meer boven water gekomen.

In mijn huis hebben nimmer goederen gestaan die op basis van de koopovereenkomst aan mij zouden worden overgedragen. Dit betwist ik uitdrukkelijk. Alle goederen die op 13 april 1995 in Ten Boer ik beslag zijn genomen, komen mij respectievelijk mijn echtgenote in eigendom toe. De inbeslagname was een gevolg van het feit dat de Belastingdienst van mening was dat er sprake was van een zogenaamde onverklaarbare vermogenstoename bij mijn vrouw, dit als gevolg van het feit dat een aantal oldtimers op haar naam werden gezet.

Er zijn toen ambtshalve aanslagen opgelegd ten bedrage van meer dan f 800.000,-. Toen wij weigerden deze aanslagen te betalen, is nog op dezelfde dag beslag gelegd. Daartegen heeft mijn echtgenote bezwaar gemaakt. Overigens is dit bezwaar gehonoreerd. Er is later een schikking getroffen met de Belastingdienst en de betreffende goederen zijn nimmer verkocht of geverd.

Overigens met betrekking tot de diefstal uit de Veemarktstraat is door mij aangifte gedaan bij de politie te Groningen.

De zogenaamde huurovereenkomst met betrekking tot het pand aan de Gelkingestraat heeft nimmer bestaan. Ik weet dat zeker. Mijn echtgenote heeft ook geen sleutels van het pand ontvangen. Als ze dat al gezegd heeft, dan zal dat wel in haar nervositeit gezegd zijn. Ik weet in ieder geval zeker dat we nimmer hebben kunnen beschikken over het pand Gelkingestraat.

Er is wel beslag gelegd op de goederen aanwezig in de Gelkingestraat. Dit beslag richtte zich op de heer en mevrouw Zwaneveld. De goederen zijn door de Belastingdienst meegenomen en gestald in een opslagruimte nabij Amsterdam. Dit betekent dat ook deze goederen niet aan mij afgegeven konden worden. Voor zover ik nog weet, was dit beslag ook op 13 april 1995. Pas in februari 1996 zijn de goederen uit Amsterdam terug bezorgd door de Belastingdienst aan Zwaneveld. Ze zijn afgeleverd in het pand Gelkingestraat. Toen had Zwaneveld de gelegenheid om de goederen aan mij af te geven. Dit heeft hij niet meer gewild. Ik heb daarop ook afstand gedaan van mijn rechten om de goederen te ontvangen. Ook voor deze goederen geldt dat weliswaar is afgesproken dat ik ze zou krijgen, maar dit is nooit gerealiseerd.

Alle zakelijke afspraken en contacten met Zwaneveld liepen via mij. Het antiek waarover in deze procedura wordt gesproken, is ook door mij van Zwaneveld gekocht. Mijn vrouw heeft niet onderhandeld of gekocht. Zwaneveld wilde in verband met de belastingen zijn antiek kwijt en heeft nadat mijn vrouw de koopovereenkomst had getekend de Belastingdienst gezegd dat het antiek in 'Ten Boer' stond. Dat was onjuist. De Belastingdienst heeft zekerheidshalve echter wel beslag gelegd, maar hiernee verder niets gedaan. Later is dat beslag weer opgeheven zonder dat de spullen zijn verkocht et cetera.

Mijn vrouw heeft met alle afspraken tussen Zwaneveld en mij geen bemoeienis gehad. Achteraf gezien, is het onjuist geweest dat mijn vrouw verzocht is de koopovereenkomst te ondertekenen.

Er is overigens nog een contract getekend, namelijk een verklaring dat J. Zwaneveld (de zoon van Zwaneveld) eigenaar is van alle goederen. Waarom Zwaneveld nu zelf gaat procederen, is mij onduidelijk. Zijn zoon heeft de eigendom van de spullen. Dan hoeft mijn vrouw toch niet nog ergens voor te betalen?

Frank J. [redacted]

